

нѣкои си дѣбове и каменныя съкрыты въ горы тѣ, прѣдъ коимъ народъ е ходилъ да струва нѣкаквы си жѣртвоприношенныя и да пали огнюве.

Между Друды тѣ е имало и жени въ иночѣшкѣ службѣ, а най-паче *днѣи* кои ся сѣхъ занимавали въ *гаданья* и *чародѣйства*; съхранило сѣхъ имя на еднажъ отъ тѣхъ: *Милне, Милна, Милка*.

Това е въ кратцѣ за *Друдизма* и Друды тѣ по днѣшнимъ ученимъ. А въ стары тѣ Гърцы ся възпомянува вѣрваніе за *Дрѣйада*, Дриадѣ, коужъ рѣчь учени тѣ произвождѣтъ отъ *дрѣс*—дѣбъ. Тии сѣхъ ты вѣрвали за нѣкаквы си полубожны *днѣи*, живѣяшты по горы и по дѣбравы, любяшты граиа и пѣсны тѣ прѣстрастно и занимающты ся само съ игры и свирны около нѣкои си дѣрвета.

Нѣ това вѣрваніе въ стары тѣ Гърцы ся относи на най-стары тѣ времена, кога то горско то племя кое е носило имя Еленъ—Гръкъ (гъркъ—горакъ), е слѣзло отъ горы тѣ и ся е смѣсило съ Арии тѣ. Земедѣлцы тѣ Пелазгы въ Атикѣ, и при други тѣ е научило и приѣмнѣло пелазгичьско-то вѣрваніе; а отъ послѣ смѣшивше ся и съ други пришелцы тамъ отъ разны мѣста народы, помѣсило и разны други вѣрванья и намычили сѣхъ поети-тѣ му *Олимба* съ разны тѣ божьства.

Изложивши въ кратцѣ главны тѣ чѣрты *Друдизма*, нека сега го сравниме съ наше то старобългарско вѣрваніе, съхранено, какъ то другадѣ казахме, въ простонародіе то ни и до сега, въ неговы тѣ нѣкои си обряды, пѣсны и другы.

Нѣ прѣды да дойдиме на тѣхъ сравненныя нека наведеме нѣштъ, си отъ европѣйскы тѣ учены връху старо то вѣрваніе въ общѣ на Славяны тѣ, а отъ Византийцы тѣ чѣстно за Българы тѣ. Ето што казвѣтъ тии учени връху той-зи прѣдмѣтъ:

Un fois arrivés chez les Slaves qui jadis occupaient les pays connus aujourd'hui sous les noms de Russie, Pologne et Bohême, nous trouvons des peuples repoussants la fatalité, croyant à un Dieu et à l'immortalité de l'âme. Les forêts leur servaient de temples, et leurs prêtres réunissaient souvent l'autorité spirituelle et temporelle; aussi le pouvoir du grand prêtre égalaient celui du roi. — Достигши у Славяны тѣ, кои сѣхъ занимавали познаты тѣ днѣсь мѣста подъ имя то, Русиѣ, Полша и Боемиѣ (Чешко), нахождаме народы отхвърляющты слѣпѣ тѣхъ чѣсть (счастье то) и вѣрвающты въ единого Бога и въ възмъртіе то души. Гори тѣ имъ сѣхъ служили за храмове и попове тѣ имъ многогды сѣхъ были духовни и граждански имъ управители; а власть тѣхъ великаго имъ попа, была е равна съ царскаѣхъ, т. е. той е былъ и царь. (Вышь *Mythologie Pittoresque ou histoire methodique universelle etc.* Par J. Odolant-Desnos. Paris 1855).